

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9P/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419203941
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6419203941.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom pred sudcom JUDr. Igorom Valentom vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa: P. H., K.. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O. Š., pracovisko Ž. K. Z. ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky - Q. W., K.. XX.XX.XXXX, I. O. Q. S., I.. Č.. O. X. XXX, U. P. a otca - P. H., K.. XX.XX.XXXX, I. O. Q. Ž. K. Z., I.. Č.. W. XXX, U. O. W., XXX XX Ž. K. Z. o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti takto

r o z h o d o l :

Súd vyživovaciú povinnosť otca P. H., K.. XX.XX.XXXX voči maloletému P. H., K.. XX.XX.XXXX naposledy upravenú Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5P/20/2017 - 124 zo dňa 14.12.2017 z v y š u j e zo sumy 70,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré zvýšené výživné je otec maloletého dieťaťa p o v i n ť z a s i e l a ť k r u k á m matky maloletého dieťaťa Q. W., K.. XX.XX.XXXX vždy do 15-teho dňa vopred.

Vo zvyšku súd návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti z a m i e t a.

Týmto rozhodnutím s a m e n í Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5P/20/2017 - 124 zo dňa 14.12.2017 vo výroku o výživnom pre maloleté dieťa.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka maloletého dieťaťa sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.11.2019 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti zo strany otca zo sumy 70,- € mesačne na sumu 180,- € mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia. V návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti poukázala na skutočnosť, že maloletý započal povinnú školskú dochádzku v dôsledku čoho sa podstatne zmenili pomery na strane maloletého dieťaťa od času posledného rozhodovania.

2. Uznesením 9P/47/2019-26 zo dňa 27.11.2019 súd maloletému dieťaťu pre konanie ustanovil kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny O. Š., pracovisko Ž. K. Z..

3. Súd určil vo veci termín pojednávania na deň 07.01.2020, na ktorý riadnym spôsobom matku, otca i kolízneho opatrovníka predvolal. Matka maloletého dieťaťa sa napriek doručenému predvolaniu, určeného pojednávania nezúčastnila a preto s využitím ustanovenia § 180 CSP súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti matky.

4. Z písomne podaného návrhu na začatie konania mal súd za to, že matka zvýšenie vyživovacej povinnosti otca zo sumy 70,- € mesačne na sumu 180,- € mesačne dôvodila tým, že od času posledného rozhodovania došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa. Matka poukázala na

skutočnosť, že maloletý započal povinnú školskú dochádzku, denne dochádza z miesta bydliska do miesta, v ktorom navštevuje školu, zvýšili sa jeho výdavky so zabezpečením všetkých potrieb.

5. Kolízny opatrovník na pojednávaní uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že od poslednej úpravy ohľadom výšky vyživovacej povinnosti (rok 2017) došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, doporučoval súdu zvýšiť vyživovaciu povinnosť s prihliadnutím na opodstatnené potreby dieťaťa ako i schopnosti a možnosti otca.

6. Otec maloletého dieťaťa nesúhlasil so zvýšením vyživovacej povinnosti. Vyjadril sa, že matka efektívne nevyužíva finančné prostriedky, ktorými prispieva na výživu pre maloleté dieťa otec i v súčasnej dobe. Finančné prostriedky využíva pre vlastnú potrebu.

7. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5P/20/2017 súd zistil, že rozsudkom 5P/20/2017-124 zo dňa 14.12.2017, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.02.2018 súd rozhodoval o úprave práv a povinností k maloletému P. H., maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazal k prispievaniu výživného vo výške 70,- € mesačne počnúc dňom 05.02.2016 do budúca. Rodičia maloletého dieťaťa neboli manželia a v minulosti žili v spoločnej domácnosti, pričom týmto rozsudkom boli upravené ich rodičovské práva a povinnosti a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť v rozsahu 70,- € mesačne. Okrem maloletého dieťaťa, o ktoré v konaní ide, rodičia maloletého P. sú i rodičmi maloletej Q., ktorej reálnu starostlivosť zabezpečuje matka. V čase posledného rozhodovania ohľadom úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu ako i ohľadom výšky vyživovacej povinnosti, matka maloletého dieťaťa bola nezamestnanou. Bola bez akéhokoľvek príjmu a nemajetná. Otec maloletého dieťaťa v čase posledného rozhodovania bol zamestnaný u identického zamestnávateľa ako je tomu i v súčasnej dobe K. W. Ž. K. Z. a jeho príjem dosahoval výšku 750,- € netto.

8. Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, pokiaľ deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 a ods. 5 Zákona o rodine, pri určení rozsah vyživovacej povinnosti, súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu ak sa zmenia pomery.

9. Ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine v spojitosti s § 121 CMP umožňuje v prípade ak nastane zmena pomerov, zmeniť aj bez návrhu pri maloletých deťoch dohody a súdne rozhodnutia o výživnom. Takáto zmena je prípustná od času, kedy došlo k zmene pomerov i so spätnou účinnosťou. Za zmenu pomerov je nutné považovať zmenu, ktorá sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu ohľadom výšky vyživovacej povinnosti.

10. Na základe vykonaného dokazovania, z návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, zo správ o šetrení pomerov, ktoré realizoval kolízny opatrovník, zo správ o základnej škole, ktorú maloletý

navštevuje mal súd porovnaním všetkých rozhodujúcich okolností v čase predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami zistenými v čase rozhodovania v danej právnej veci za to, že došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena odôvodňuje i zmenu výšky vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Od času predchádzajúceho rozhodovania došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa v tom, že maloletý započal povinnú školskú dochádzku, je žiakom prípravného ročníka Spojenej školy internátnej v S.. V dôsledku čoho nepochybne došlo i k zvýšeniu výdavkov na pokrytie potrieb maloletého dieťaťa. Od času posledného rozhodovania došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa aj tým, že za obdobie posledných dvoch rokov dieťa fyzicky vypselo v dôsledku čoho tiež došlo k zvýšeniu výdavkov na zabezpečenie potrieb maloletého dieťaťa. K zmene pomerov došlo i na strane povinného, t. j. otca maloletého dieťaťa, ktorý aktuálne u svojho zamestnávateľa dosahuje príjem na úrovni 1.000,- až 1.200,- € mesačne. K zmene pomerov na strane otca došlo tiež v dôsledku toho, že mu svedčí ďalšia zákonná vyživovacia povinnosť a to vo vzťahu k maloletému H. S., ktoré dieťa sa narodilo v roku 2019 zo vzťahu otca maloletého dieťaťa s A. S., s ktorou otec maloletého dieťaťa aktuálne žije v spoločnej domácnosti. K žiadnej podstatnej zmene pomerov nedošlo na strane matky maloletého dieťaťa. Zo správ o šetrení pomerov mal súd za preukázané, že tak ako v čase posledného rozhodovania i v čase aktuálnom je matka maloletého dieťaťa nezamestnanou bez evidencie na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, bez nároku na poskytovanie akejkoľvek dávky z dôvodu dobrovoľnej nezamestnanosti.

11. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému P. zo sumy 70,- € mesačne na sumu 100,- €, ktorá zodpovedá zmeneným pomerom na strane maloletého dieťaťa ako i odôvodneným potrebám na strane dieťaťa. Suma 100,- € zodpovedá nákladom spojených s výživou dieťaťa a v konaní matka nepreukázala žiaden dôvod, pre ktorý sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti zo sumy 70,- € mesačne na sumu 180,- € mesačne napriek uplynutiu krátkeho času od posledného rozhodovania o výške vyživovacej povinnosti zo strany súdu, ktoré bolo realizované v decembri roku 2017. Za tak krátky čas nedošlo k žiadnej výraznej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, resp. jedného z rodičov maloletého dieťaťa, ktorá zmena by odôvodňovala tak rapidne zvýšenie vyživovacej povinnosti ako to požadovala matka, t. j. zo sumy 70,- € na sumu 180,- € mesačne. Z preukázaných okolností vyplýva, že matka síce zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, avšak matka nevyvíja žiadnu pracovnú aktivitu, dlhodobo je dobrovoľne nezamestnanou, bez nároku na akékoľvek hmotné zabezpečenie. I zo správy od základnej školy, ktorú maloleté dieťa navštevuje je zrejmé, že maloletý vykazuje neospravedlnené vyučovacie hodiny. Nie je prípustné, aby matka, i keď zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého, žiadnym spôsobom sa nepodieľala na plnení zákonnej vyživovacej povinnosti i vo finančnom vyjadrení a takúto povinnosť prenáša iba na jedného z rodičov, v danom prípade na otca, ktorý využíva všetky svoje schopnosti a možnosti za účelom zlepšenie osobných pomerov zvýšením svojej životnej úrovne, keď aktívne a dlhodobo je zamestnaný u identického zamestnávateľa. Je povinnosťou oboch rodičov podieľať sa na výžive maloletého dieťaťa v rovnakom rozsahu, a preto i matka nepochybne je povinná vo vzťahu k maloletému si plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť nielen v naturálnej podobne, t. j. osobnou starostlivosťou, ale i vo finančnom vyjadrení. Z týchto dôvodov zvýšenie vyživovacej povinnosti, ktoré nepochybne je v najlepšom záujme na strane maloletého dieťaťa a zodpovedá jeho potrebám, zo strany bolo zvýšené primeraným spôsobom. Vo zvyšnej časti pokiaľ uplatňovala matka nárok na zvýšenie výživného do sumy 180,- € mesačne, súd takýto návrh matky ako nedôvodný zamietol.

12. Podľa § 57 Civilného mimosporového poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov, nakoľko nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania a ani žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal priznať.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Proti dohode rodičov vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktorú súd rozsudkom schválil, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (EP).

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.